

Intersindical

Quaderns dels serveis públics

núm. 8 · Època II · Desembre 2009

Intersindical refusa la llei de la Funció Pública Valenciana

> pàgs. 2 i 3

Quotes col·legials, fins quan?

> 4

Justícia: la conselleria en bancarrota

> 5

La justícia dóna la raó al Cos d'Auxili

> 5

Administració local: notícies de les seccions

> 7

La carrera professional a pas de caragol

> 8

EDITORIAL

De bell nou, el requisit

Molts problemes de la normalització del valencià en les administracions públiques són deguts a la falta de garanties que havien d'haver-se reglamentat a través de normes bàsiques com la Constitució, l'Estatut o la Llei d'Ús. I tot això quan el valencià és, segons l'Estatut, la llengua pròpia. Caldria esperar, doncs, que el valencià fos la llengua habitual de l'administració de la nostra Generalitat i de la resta de les administracions públiques. I calia, doncs, que la principal norma global que ha de regular la funció pública valenciana solucionara les mancances.

Però no ha sigut així. Mentre que el coneixement del castellà és exigible a qualsevol ciutadà o ciutadana, d'acord amb el que preveu la Constitució, la llengua oficial i pròpia del País Valencià no podrà ser exigida al personal empleat públic que ha d'atendre la ciutadania en aquesta mateixa llengua si prospera la Llei de la Funció Pública Valenciana que ara es tramita a les Corts després de negociar-se amb els sindicats.

Que la Generalitat no considere el valencià com a llengua normal de funcionament era previsible, si atenem l'escassa consideració que hi dedica, però no és tan normal que no ho facen organitzacions que reclamen la seua dignificació i no tenen miraments a eixir al carrer a reivindicar-la. Al País Valencià no és possible allò que sí que ho és en altres llocs; per a qui governa, en primer lloc, però també per alguns sindicats.

Cap altra comunitat autònoma amb llengua pròpia distinta del castellà ignora l'exigència del requisit lingüístic per a accedir a la funció pública. A Catalunya i al País Basc, els governs nacionalistes van aprovar la norma fa molts anys, fins i tot administracions del Partit Popular, a les Illes Balears o a Galícia —amb Fraga de president de la Xunta— van establir el requisit.

Hauria de ser habitual que per accedir a la funció pública s'hagueren d'acreditar coneixements lingüístics abans de participar en les proves, com qualsevol altre dels requisits: ciutadania espanyola, edat, no haver estat inhabilitat, disposar de la titulació requerida, coneixement del castellà, si s'és estranger...

Cap d'aquestes exigències bàsiques es poden justificar a posteriori. Però la manca de concreció de la nova llei arriba a dir que en els concursos, s'hi podran valorar mèrits com el coneixement del valencià o d'altres idiomes comunitaris. Compte, que la possibilitat posa els coneixements de valencià al mateix nivell que els d'alemany, francès o romanés, posem per cas.

Moltes organitzacions socials, polítiques i sindicals van signar el manifest Compromís pel Valencià, promogut per la Mesa per l'Ensenyament en Valencià, Escola Valenciana, Institut Interuniversitari de Filologia, Confederació d'Associacions de Pares i Mares Gonçal Anaya, Intersindical Valenciana, CCOO, UGT, BLOC, PSPV, EV, EUPV, ERPV, Acció Cultural del País Valencià, entre altres entitats i partits. Una de les demandes més clares era l'exigència del requisit lingüístic. No era una demanda tancada, perquè permetia establir fórmules graduals per adquirir i demostrar els coneixements sobre la llengua. Amb tot i això, dels sindicats representats a la mesa general de la Funció Pública, només Intersindical Valenciana s'ha maningut fidel a aquells compromisos adquirits. Altres encara segueixen fent jocs malabars per intentar explicar la seua incapacitat per a assumir uns compromisos solemnes que mai no haurien de ser objecte d'intercanvi en la negociació. Perquè no es pot repicar i estar en la processó.

Intersindical

Quaderns dels serveis públics

ÈPOCA III - N.º 8 - Desembre 2009.

SINDICAT DE TREBALLADORES I TREBALLADORS DE LES ADMINISTRACIONS I SERVEIS PÚBLICS - INTERSINDICAL VALENCIANA (STAS-IV)

DIRECTOR: Adel Francés

REDACCIÓ: Antoni P. Alegre, Macu Gimeno, Pilar Santos, Ferran Sieres

MAQUETACIÓ: Gràcia Ausiàs, Jordi Boluda, Amadeu Sanz

REVISIÓ LINGÜÍSTICA: Antoni Soriano

ADMINISTRACIÓ, REDACCIÓ I PUBLICITAT: Juan de Mena, 18, baix, 46008 València. T. 963919147 - F. 963924334 - alloli.stepvi@intersindical.org http://stapv.intersindical.org

TIRATGE: 6.000 exemplars ISSN: 1699-4809 DIPÒSIT LEGAL: V-807-2000

FRANQUEIG CONCERTAT: 46/196

INTERINDICAL VALENCIANA (STAS-IV) - ALACANT: Glorieta P. Vicente Mogica, 5-12. 03005 - T. 965133393 - ALCOI: Oliver, 1, 5º. 03802 - T. 966540602 - BENICARLÓ: Plaça de l'Ajuntament, 3. 12580 - T. 964465283 - CASTELLÓ: Marqués de Valverde, 8. 12003 - T. 964261264 - GANDIA: Sant Pasqual, 13 - 1r dta. 46700 - T. F. 962950754 - VALÈNCIA: Plaça de l'Ajuntament, 2, pta. 15. 46002 - T. 963942703 - XÀTIVA: Portal del Lleó, 8, 2º. 46800 - T. 962283067

NOVA LLEI DE LA FUNCÍO PÚBLICA VALENCIANA

A finals de juliol, la conselleria de Justícia i Administracions Públiques va arribar a un acord sobre el text de la Llei d'Ordenació i Gestió de la Funció Pública Valenciana amb quatre dels cinc sindicats de la Mesa General de la Funció Pública. Intersindical Valenciana va ser l'única organització sindical que no va subscriure l'acord. El text no millora la professionalitat del personal que treballa per a les administracions valencianes, no manté ni amplia els drets de què ja gaudia, i tampoc no introdueix millores per al conjunt de la ciutadania valenciana, premises que han guiat el Sindicat en la negociació de la llei.

AMB LA NOVA LLEI

una Administració més submissa

Intersindical no dóna suport a l'esborrany de llei de la Funció Pública Valenciana

Intersindical

La llei augmentarà la precarietat, ja que una part important dels llocs de treball dependran de la voluntat dels càrrecs polítics, amb la qual cosa es conigura una administració més sotmesa al partit polític que estiga en el poder. El Partit Popular no ha apostat per una funció pública amb major professionalitat i major independència a l'hora d'aplicar la legislació vigent.

Durant la negociació, Intersindical Valenciana va defensar un model que havia de configurar una administració del segle XXI. Totes van ser rebutjades:

- Provisió de tots els llocs per concurs, que seleccione amb criteris de mèrit i capacitat i no de lleialtat o confiança
- Participació social i sindical en el Consell Assessor de la Funció Pública, en lloc d'un òrgan intern només amb membres del Govern.
- Aposta decidida per acabar amb la temporalitat.

- Tribunals d'oposicions en què la major part del tribunal és elegit per sorteig.
- Escola Valenciana d'Administració Pública: l'IVAP, l'EVES, l'IVASP i els CE-FIRES s'integrarien en una gran escola de formació del personal de les totes les

Administracions; encarregat, a més, de la selecció del personal de la Generalitat.

- Requisit lingüístic, de coneixement dels dos idiomes oficials. Cap altre sindicat ens va donar suport i CSIF va amenaçar en alçar-se de la taula.

- Comissió de serveis per concurs, mitjançant convocatòria pública.

- Possibilitat del doble accés en el torn lliure.

No hi ha res positiu?

Les úniques novetats reals són l'organització dels cossos i escales, l'obligació d'executar les Ofertes públiques cada dos anys, i la regulació de la carrera horitzontal (professional) com a nou complement retributiu.

No calia una llei nova per a introduir-les: es podria haver fet una llei de cosos i haver modificat la llei actual per introduir la carrera professional, però es va optar per fer un text nou.

Res a objectar, si no fora perquè des de l'administració es pretén que els sindicats considerem un èxit sindical mantenir qüestions que ja estaven incloses en l'actual normativa, com la millora d'ocupació, ofertes públiques o

concursos anuals, que ja estava en vigor però no es complia per manca de voluntat política.

Ens quedem igual?

En alguns assumptes s'ha empitjorat greument la regulació actual:

- Tots els llocs de cap de servei es proveiran per lliure designació. Fins ara això era l'excepció.

- Els sindicats no estaran presents en les comissions avaluadores dels concursos de trasllats.

- Negociació de les RPTs i de la classificació de llocs de treball: no s'accepta incloure-hi una referència explícita en l'apartat de matèries objecte de negociació.

Si a tot l'anterior afegim la situació dels serveis públics, farcits d'empreses d'assistències tècniques, amb un percentatge important de personal interí, de becaris, de falsos autònoms... tenim un panorama en què l'Administració tindrà de tot excepte personal funcionari estable i independent.

En aquestes condicions, simplement no era possible que Intersindical Valenciana donara suport a aquesta llei.

I ara què?

El text pactat encara ha de ser aprovat pel Consell com a projecte de llei i enviat a les Corts. Malauradament, no és probable que pugui modificar-se en assumptes importants durant la seua tramitació parlamentària, ja que el Partit Popular compta amb majoria absoluta i, sobretot, l'aval de quatre sindicats. Això no obstant, Intersindical Valenciana expressarà les seues propostes en esmenes que oferirà als grups parlamentaris, per tal de millorar el text acordat.

A l'hora de tancar aquesta edició això no s'ha produït encara.

El Consell no va aprovar l'esborrany com a avantprojecte de llei fins el vint de novembre i, per això, la conselleria de Justícia ni tan sols li ha remès l'esborrany al Consell Jurídic Consultiu perquè aquest redacte el dictàmen preceptiu, previ a l'aprovació del text com a projecte de llei. Així les coses, la llei no podrà ser presentada en les Corts abans del proper període de sessions, que comença en febrer.

Per això, Intersindical Valenciana planteja l'alternativa de modificar l'actual Text Refós de la Llei de la Funció Pública tot esmenant el projecte de llei de Mesures Fiscals, de Gestió Administrativa i Financera, i d'Organització de la Generalitat per a 2010 (veure requadre), per tal d'assegurar la possibilitat de posar en marxa la carrera professional en l'àmbit de l'Administració del Consell en el termini previst: 1 de gener de 2010.

La modificació de l'actual Llei de Funció Pública

Intersindical Valenciana proposa introduir tres nous articles a l'actual Text Refós de la Llei de la Funció Pública, per tal d'incorporar les modalitats de la promoció professional del personal funcionari previstes en l'EBEP:

- Carrera horitzontal, consistent la progressió professional a través d'un sistema de graus, sense necessitat de canviar de lloc de treball,
- Carrera vertical, basada en la actual consolidació de graus personals,
- Promoció interna, tant vertical, com horitzontal i mixta.

La proposta també defineix la carrera professional horitzontal, ja que les altres modalitats ja ho estan en l'actual llei. Igualment, la previsió d'implantar sistemes que permeten l'avaluació de l'acompliment del personal empleat públic al seu servei, mitjançant la valoració de la conducta professional i el mesurament del rendiment o els resultats obtinguts.

Finalment, s'introdueix un nou concepte retributiu, el complement de carrera administrativa, que dependrà de la progressió alcançada per la funcionària o el funcionari dins del sistema de carrera horitzontal establert.

Cap altre sindicat va donar suport al requisit de coneixement dels dos idiomes oficials

Tenim un panorama en què l'Administració tindrà de tot excepte personal funcionari estable i independent

Es pretén que considerem un èxit mantenir qüestions que ja estaven en la normativa actual

'Requisit' o brull

JOSEP F. NOGUÉS*

Durant els darrers mesos, les organitzacions sindicals i l'administració han estat preparant el que serà l'esborrany de la nova Llei de la Funció Pública, prioritat de la nova consellera del ram. Aquestes 'prioritats' han fet ajornar/bandejar l'estudi de l'accés a la carrera administrativa dels funcionaris de l'administració autonòmica (s'entén dels qui no la cobrem, no dels altres), previst no obstant per a primeries de 2010.

Un dels punts en què la representació sindical ha estat més dividida (i/o enfrontada) és en l'aspecte de l'aplicació del requisit lingüístic per a l'accés a la funció pública. A la Xina popular o a la República Argentina seria impensable que algú que no dominara el xinès o l'espanyol, pogués entrar a formar part del funcionariat local. Per no parlar dels EUA o de la Unió Europea, on l'ús de l'anglès i/o del francès reforcen el poder lingüístic de les respectives instàncies governamentals.

Al País Valencià les coses tenen un altra flaire. Fa uns dies, dins del procés selectiu per a personal funcionari (grup D) que organitza la Conselleria de Justícia i Administracions Públiques, l'examen de tipus test es va repartir només en castellà en totes les aules (per bé que n'hi havia també 2 exemplars en valencià per aula, se suposa que per als més 'intransigents'). És evident que es tracta d'una mesura ecologista, en la línia de Salvem l'Amazònia, que permetrà baratar + arbres per - valencià, i que farà forat en les consciències democràtiques valencianes.

Comptat i debatut, i tornant al tema del requisit, és evident que a grans problemes, grans solucions. Jo, modestament, hi propose la meua:

Primer. Classificar TOTS els llocs de treball amb un perfil lingüístic (elemental, mitjà o superior, per seguir la denominació de la JQCV, encara últimament sembla la Fundació Teresa de Calcuta per als Xurrets Profunds).

Segon. Descomptar la meitat del sou a tots els funcionaris que no tinguen el perfil lingüístic aprovat per al seu lloc de treball.

Tercer. Amb els diners sobrers (que en seran molts), començar a pagar la carrera administrativa dels funcionaris.

*Membre de la Junta de Personal dels Serveis Centrals

NOVA LLEI DE LA FUNCIÓ PÚBLICA VALENCIANA

¿QUÉ DICEN SOBRE LA LEY QUIENES LA APOYAN?

1. Se mantiene la negociación de las Relaciones de Puestos de Trabajo y la Comisión de Condiciones de Trabajo (CCT).
2. Se ha introducido la carrera profesional como derecho individual de los empleados públicos.
3. Se introduce en la ley la obligatoriedad de convocar, al menos cada dos años, oferta de empleo público y concurso de traslados.
Además, la vinculación de las bolsas de trabajo al resultado de las OPE.
4. Los concursos de traslados contendrán todos los puestos vacantes.
Además existe la posibilidad del sistema de resultas.
5. Se revisa la prolongación del servicio activo.
6. Queda regulada la mejora de empleo, con obligatoriedad de desarrollarla reglamentariamente.
7. Se introduce la obligatoriedad de arbitrar un sistema de solución extrajudicial de conflictos (al que se podrán adherir voluntariamente las administraciones locales), que se desarrollará reglamentariamente.
8. Se introduce la jubilación parcial anticipada en los mismos términos contenidos en el EBEP.
9. Se incluye la promoción interna directa del C1 al A2 (que en el EBEP es potestativa, en función del desarrollo en cada CCAA).
10. Se regula la promoción interna cruzada laboral, especial y general.
11. Se mantiene en doce horas el periodo mínimo de descanso entre jornada laboral para el personal a turnos.
12. La formación obligatoria contará como tiempo de trabajo efectivo y derecho a la asistencia en casos de IT, o excedencia por maternidad, paternidad o cuidado de familiares.
13. Se introduce el teletrabajo, que se desarrollará reglamentariamente.
14. Se valorará la lengua de signos [en] los procesos selectivos de acceso, y en los concursos para puestos de atención directa al público
15. Se introduce la actual COPASESA (salud laboral).
16. En las empresas públicas les resultará de aplicación el código de conducta, los principios de selección y el acceso de las personas con discapacidad previsto en la Ley.
17. Aplicación de la Ley a los policías locales en nuestra Comunidad Valenciana.
18. Menos limitaciones temporales para las excedencias.
19. Mejora sustancial de la regulación del Directivo Público respecto al EBEP.
20. Funcionarización de todo el personal
21. Mejoras en la protección de las víctimas de violencia de género, en conciliación de la vida familiar y laboral y en medidas de protección de la salud y seguridad laboral.

¿QUÉ DICE INTERSINDICAL VALENCIANA?

1. Ya estaba en la actual Ley de la Función Pública Valenciana (LFPV) y la CCT depende de un acuerdo que todavía está vigente.
2. Está ya introducida en el Estatuto Básico del Empleado Público (EBEP).
3. Actualmente, la LFPV establece la obligación anual de convocar las ofertas y los concursos, y raramente se ha cumplido.
Las bolsas ya están vinculadas a las OPE... excepto los artículos 8.
4. Cierto, aunque se matiza que "con carácter general" y que también podrá haber plazas reservadas a concursos individualizados.
Lo de resultas, no sabemos porqué se dejó de hacer, pues antiguamente se hacía, sin que dijera nada la Ley. Ahora lo dice pero, ¿lo harán?
5. Actualmente es automática, a demanda de la persona interesada. Con la nueva ley se ponen condiciones.
6. Ya estaba regulada en la LFPV y desarrollada reglamentariamente, pero no se aplicó nunca. ¿Por qué ahora se confía que sí?
7. Ya se había pactado desde hace al menos diez años y nunca hubo interés en desarrollarlo realmente. Vale más una voluntad política de cumplir los pactos que recoger ciertos elementos en la ley si no están desarrollados.
8. Pues eso, ya está en el EBEP Según el acuerdo de Madrid de 25/9/09 le vuelven a dar 12 meses para su "estudio". Según Julio Lacuerda de UGT, será "complicada" su aplicación. ¡Menos mal que lo introducen en la ley!
9. En el EBEP no es potestativa, sino transitoria. La ley la transforma en definitiva, precisamente a propuesta de Intersindical Valenciana.
10. Ya estaba en el Decreto 33/1999. ¿De qué sirve si no hay convocatorias de plazas?
11. Está en el Estatuto de los Trabajadores desde 1979. Igual es que están a favor de la Directiva de la "vergüenza" y consideran un triunfo lo de hace 30 años.
12. La obligatoria ya lo es; el resto sólo cuenta si coincide con el horario de trabajo, como hasta ahora. ¡la on-line también es tiempo de trabajo!
13. Sólo se dice que se desarrollará, no compromete a nada efectivo.
14. Cierto, según se regule reglamentariamente.
¿Cómo el uso y enseñanza del valenciano?
15. La COPASESA es una comisión de la Mesa General, ya existía.
16. Sí, aunque se suponía que ya les debía afectar los principios de selección y el acceso a la Función Pública.
17. Subsidiariamente; en realidad, se les aplica la ley de Cuerpos de Seguridad y la próxima ley de Emergencias.
18. Son sin retribución y en realidad te invitan a que te vayas.
19. Nosotros proponíamos que los Directivos Públicos fueran los directores territoriales o los directores generales.
20. Ja pactat en l'Acord de 20 de febrer de 2008.
21. És cert que s'introdueixen en la llei, però la majoria estaven ja en l'EBEP, en la llei d'Igualtat o en la llei integral contra la violència de gènere. Moltes s'hauran de desenvolupar reglamentàriament per a ser efectives.

Quotes col·legials:
¿Fins a quan?

Els empleats i les empleades de la Generalitat hem perdut una nova ocasió d'estar exempts de la col·legiació professional o de ser compensats pel pagament de les quotes en la negociació de la nova llei de la funció pública.

És indispensable per a l'exercici de les professions col·legiades trobar-se incorporat al Col·legi corresponent. Ho diu la llei de col·legis professionals estatal i l'autònica i, a més, el Tribunal Suprem especifica que l'obligatorietat és tant per a l'exercici professional en el sector privat com en el públic.

No es tracta d'iniciar debats sobre la necessitat de mantenir estructures com els col·legis professionals per a regular l'exercici de determinades professions, ni sobre la necessitat

Es tracta de saber perquè hem d'assumir una col·legiació obligatòria, amb un cost elevat, per a exercir el nostre treball, mentre que això no és preceptiu per a unes altres professions

de l'obligació col·legial en el sector públic quan no tenim la consideració d'autònoms. Es tracta de saber perquè hem d'assumir una col·legiació obligatòria, amb un cost elevat, per a exercir el nostre treball, mentre que això no és obligatori per a unes altres professions.

Al primer esborrany de la Llei d'Ordenació i Gestió de la Funció Pública Valenciana figurava una disposició addicional que establia l'exempció de la col·legiació als treballadors i treballadores de la Generalitat dels diferents sectors. Malauradament, l'alegria va durar poc, perquè al següent esborrany la disposició havia desaparegut del text i els representants de la Conselleria de Justícia i Administració pública no donaren massa explicacions per justificar la supressió, excepte un escurit "no procede introduir-lo en el text de la ley".

Altres comunitats autònomes -Andalusia, Astúries, Extremadura i Canàries- tenen regulada per llei l'exempció de la col·legiació; per tant, no sabem que hi ha darrere d'eixa negativa. De res serviren raons i arguments de les organitzacions sindicals, de res serviren propostes unitàries que buscaven una solució alternativa com la indemnització pel pagament de les quotes, res servia excepte mantenir les prerrogatives als col·legis professionals en contra de la voluntat del conjunt dels empleats i empleades públics.

Finalment es va pactar el text de la llei, sense fer cap menció a la col·legiació amb el suport de tots els sindicats excepte la Intersindical Valenciana i, a hores d'ara, encara no sabem, i probablement no sabrem mai, quins són els arguments que justifiquen un canvi tan radical de l'administració en la forma d'entendre la col·legiació en el sector públic, perquè, amb quasi tota seguretat, els arguments van més enllà dels límits del que és públicament confessable.

Mobilitzacions. Davant la negativa de l'administració a negociar amb els sindicats, els treballadors i les treballadores dels jutjats socials i del cos d'Auxili Judicial es manifesten davant la Conselleria de Justícia i del Palau de la Generalitat en demanda de més personal. Les mobilitzacions duren ja més d'un mes a València i Castelló. El pla de reforç dels jutjats socials del Ministeri de Justícia no ha trobat el seu reflex en el Govern Valencià, que no ha posat ni una sola persona més en eixos òrgans judicials.

Arxiu

SUPLÈNCIES

Auxili Judicial

El TSJ estima un recurs presentat per STAS-Intersindical Valenciana

Com ja sabeu, el sindicat STAS-Intersindical Valenciana va recórrer davant el TSJ les sentències dels jutjats d'allò Contenciós-Administratiu de Castelló i València que desestimaven les demandes interposades contra les instruccions dictades per la DGJ per les quals s'establien els torns de suplències entre el personal del cos d'Auxili Judicial.

La Secció Segona de la Sala Contenciosa del TSJ va dictar sentència amb data 8 d'abril de 2009 respecte al recurs contra la resolució del jutjat Contenciós nº 1 de Castelló. En dita sentència, el tribunal insisteix en

la capacitat organitzativa de l'administració i nega que hi haja una modificació de les condicions laborals del personal afectat, i per tant l'obligació de negociació amb els sindicats.

La mateixa sala, amb data 14 de juliol de 2009, ha dictat sentència respecte al recurs contra la resolució del jutjat Contenciós nº 7 de València [recurs presentat en els mateixos termes que l'anterior] en la que estima el recurs per considerar que sí se modifiquen les condicions laborals i que a més a més la instrucció de la DGJ estableix un règim de substitu-

cions que contradiu la prohibició establerta en el art. 74.2 del nostre Reglament.

Aquesta contradicció en les dues sentències està sent estudiada pels nostres serveis jurídics per tal de dur a terme les accions legals escaients, però, a banda d'això, hem de destacar un fet que a nosaltres ens produeix una certa desconfiança amb l'actuació de l'administració i és el següent: el dia 30 de juliol a les 15:26 hores, ens comunica la procuradora la sentència estimatòria. Eixe mateix dia, pel matí, havíem estat convocats a una Mesa Sectorial amb el Direc-

tor General de Justícia, on de manera sorpresiva, va anunciar la creació de dues places d'Auxili Judicial en la Unitat Administrativa per tal de realitzar les suplències en la Ciutat de la Justícia de València. Això ens fa pensar que en eixe moment l'administració ja era coneixedora de dita sentència i per això va plantejar eixa proposta. Proposta que, per cert, varem rebutjar perquè no donava solució al problema laboral que afecta a tots els partits judicials de la comunitat i no sols a la ciutat de València.

L'administració, per tant, continua fent oïda sorda als problemes dels companys i companyes del cos d'Auxili i els ignora. Aquesta actitud ja va ser criticada en eixa mateixa reunió i el STAS-IV va avisar al Director General que, si l'administració no canviava de criteri, en el mes de setembre tindria un conflicte laboral damunt la taula.

I així, ha arribat el moment d'ini-

L'Administració continua fent oïda sorda als problemes dels companys i companyes del cos d'Auxili i els ignora

ciar mobilitzacions per tal de defensar el dret de negociació en totes aquelles qüestions que afecten les nostres condicions laborals. És el moment de plantar-se i dir ja hi ha prou d'abusos. És el moment de dir-li a l'administració que no podem suportar durant més temps una situació provocada per la pròpia administració fa quasi 10 anys pel que fos Director General de Justícia Eloy Velasco.

JUSTÍCIA

JOSEP ANTONI BOMBOÍ ARIAS

Administración deficiente, escaso presupuesto, obras paralizadas, deudas millonarias, protestas de los trabajadores

La Conselleria de Justícia en bancarrota

El tiempo pasa y el departamento que dirige la Consellera de Justicia se encuentra en un estado de parálisis e inacción sin precedentes. La falta de recursos humanos y materiales deja mella en el funcionamiento de los juzgados y tribunales que tienen que desempeñar su función, en muchas ocasiones, en unas condiciones verdaderamente deplorables.

Por si fuera poco, a los problemas de gestión se le añade la falta de coordinación y entendimiento con el Ministerio de Justicia. Éste último, ante la situación de crisis económica y debido al considerable aumento de conflictos en el orden laboral, decidió

augmentar su presupuesto y nombrar magistrados de refuerzo para los juzgados de lo social, mientras la Conselleria, competente en materia de personal, no aumenta el número de efectivos, y por consiguiente, la medida destinada a agilizar los conflictos laborales no cumplirá su objetivo por cuanto, celebrados los juicios, quedarán pendientes de ejecución por una cuestión de falta de personal.

Administración deficiente, escaso presupuesto, obras paralizadas, deudas millonarias a proveedores y profesionales, protestas de los trabajadores, es la realidad incontestable en la que está sumida una

Conselleria que no sabe, o no es capaz, de afrontar los problemas que se le plantean.

La Consellera, ocupada tal vez en otros menesteres de gobierno, delega sus funciones en su actual equipo responsable, heredado de su antecesor en el cargo Fernando de Rosa. Un equipo que está a punto de ser aclamado como el peor gestor de esta administración desde que en 1997 fueran asumidas por la Generalitat las competencias en materia de justicia.

Josep Antoni Bomboí Arias és responsable del Sector de Justícia i membre del Secretariat Nacional del STAS-Intersindical Valenciana

LA CINQUETA

MACU GIMENO

Usos i lectures sexistes del llenguatge

La Llei d'Igualtat té un rang superior i ha de prevaldre sobre altres disposicions

LÀrea de la Dona d'Intersindical Valenciana ha presentat reclamació a quasi la totalitat de conselleries per utilitzar un llenguatge sexista en les seues pàgines web. Hem de reconèixer que alguns departaments han començat a adequar el llenguatge segons la nostra recomanació, que no fa sinó recordar la obligatorietat que marca la legislació vigent.

Però -si més no- és curiosa la contestació que han donat alguns, acollint-se a la literalitat dels terminis adoptats de lleis, com ara, "perfil del contractant".

La *Ley Orgánica 3/2007, para la igualdad efectiva entre Mujeres y Hombres*, té un rang superior a altres lleis i ha de prevaldre sobre qualsevol altra disposició, sempre que no canvie el sentit, destinació o correcta comprensió de la comunicació.

D'altra banda, el canvi en una publicitat d'una web de la Generalitat Valenciana de les paraules que apareixen en masculí

-emprat erròniament com a genèric- per altres que no discriminen a les dones no altera ni el sentit, ni l'aplicació d'altres lleis, que per suposat estan dirigides a dones i homes i no només a aquests últims.

Per acabar, la *Ley de Contratos del Estado*, a la qual fan referència algunes conselleries per tal de no canviar el termini del *contratante*, al·legant que aquest és el termini textual utilitzat en la llei, no és el que apareix en aquesta, sinó el neutre *de contratante*, per la qual cosa deduïm que la lectura que han fet de la llei ja l'han feta amb un ses sexista, llegint un termini masculí que no ve en la llei.

Fa uns dies tingueren a la nostra seu a Eulàlia Lledó, filòloga i experta en els usos sexistes i androcèntrics del llenguatge, la qual amb la seua conferència "La llengua, una eina per visibilitzar la realitat", malgrat tot el nostre pessimisme en veure el poc compromís ni iniciativa de l'administració

valenciana en canviar els usos sexistes del llenguatge, ens va donar una càrrega d'optimisme en ensenyar-nos com a poc a poc els mitjans de comunicació es fan eco dels canvis socials que s'estan operant introduint cada vegada més el femení en les seues comunicacions.

Ens preguntem per què si la guia *Igualtat, llenguatge i administració. Propostes per a un ús no sexista del llenguatge*, de la Direcció General de la Dona, de la Generalitat Valenciana -que ens remet també als texts d'Eulàlia Lledó-, és un document bé elaborat i ple de recomanacions per tal d'emprar un llenguatge no sexista, no és més coneguda i -sobretot- aplicada entre les persones encarregades de les comunicacions dels seus departaments.

Coordinadora Àrea de la Dona d'Intersindical Valenciana

REVISTA DE PREMSA

Ay, los funcionarios

Gustavo Zaragoza

El esfuerzo privatizador de los dirigentes populares está dando sus frutos y ha conseguido poner en manos privadas una parcela importante de la atención de la salud de los valencianos. Estos datos nos confirman que junto a Madrid, Valencia encabeza los procesos de privatización de la sanidad pública. Los últimos informes comparativos realizados por expertos en calidad asistencial sitúan a la sanidad valenciana en la cola de las autonomías. Todos los indicadores confirman una posición de desventaja respecto a otras Comunidades. Con este resultado parece que se desmorona uno de los mitos acerca de la ineficacia de los funcionarios frente a la iniciativa privada; no existe correlación entre eficacia y gestión privada, al menos en lo que se refiere a dispensación del bienestar.

Levante, 11 de novembre de 2009

ALL

Als responsables de la conselleria de Justícia i Adm. Públiques i a les organitzacions que han donat suport a la llei de Funció Pública Valenciana, que no solament no millora, sinó que empitjora clarament la situació de la Funció Pública de la Generalitat i de les Administracions Valencianes

OLI

Al personal educatiu complementari (educadors-es d'infantil i d'especial i fisioterapeutes), que han hagut de suportar anys de menysteniment i han hagut de forçar la negociació amb una sèrie de vagues sense precedents en el sector

EL MUR

MONSIEUR RENÉ

1989

2009

EL MORTER

VICENT ESTEVE

L'oportunitat del valencià

Són les persones les que poden capgirar, durant la tramitació de la llei, una deslleialtat com la que s'acaba de perpetrar

Confie en que el Sr. Lluís Bertomeu, del Partit Popular de la Comunitat Valenciana, em cedisca de bon grat el títol del seu article, publicat en *Levante* el passat 30 de juliol, encara que suprimida la seua interrogació. I és que, seguint el Sr. Bertomeu, estem d'enhonorable, els valencianoparlants, ja que, «vint-i-cinc anys després de l'aprovació de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, ara tenim l'oportunitat històrica de millorar esta situació (la del valencià). El govern valencià està tramitant la reforma de la llei de la funció pública valenciana, on podria fixar-se el requisit lingüístic valencià». El Sr. Bertomeu fa molt bé en aclarir-ho, perquè el requisit lingüístic castellà ja s'aplica, i en exclusiva. I afegeix encara més: «No podem ser l'únic territori amb llengua pròpia que no atenga esta realitat i no la solucione al servici dels seus ciutadans».

Són aquestes paraules de concòrdia, doncs concòrdia és que els funcionaris públics hagen de conèixer les dues llengües oficials, com proclama el nostre Estatut. Al cap i a la fi, si ho va fer Fraga a Galícia, per què no ho podem fer ací? El cas és que, el govern del Partit Popular i la majoria dels sindicats que integren la Mesa General de la Funció Pública, no han volgut que açò fóra possible i ho han expressat formalment, quanta ironia, el mateix dia que el Sr. Bertomeu escriu tan esperançadores paraules, en l'acord pel qual es lliurarà a les Corts un projecte de llei, mancat (per a 25 anys més?), del requisit lingüístic valencià.

El Sr. Bertomeu, del PPCV, (què en diem, d'ironies?) també va encertar en els dos arguments que l'impulsaven a l'optimisme: «La nostra responsabilitat i fidelitat ens exigeix posar fi al conflicte, a la divisió, i apostar pel diàleg, per entendre'ns. Per sort (...) tenim una

institució que encarna l'acord en matèria lingüística entre els valencians: L'Acadèmia».

Responsabilitat i fidelitat són qualitats només atribuïbles a les persones, a la seua conducta regida per uns principis morals, però no mai a les entitats, partits, sindicats o governs. Són les persones que formen part del govern valencià i les que dirigeixen els sindicats les que podrien haver fet possible el requisit lingüístic valencià. Són les persones que formen part de l'Acadèmia les que poden dir la seua per a restituir el valencià a la seua condició de llengua pròpia i oficial. Són les persones fidels a la seua condició de valencianoparlants que, com el Sr. Bertomeu, poden, podem, dir la seua i capgirar, durant la tramitació de la llei de la funció pública a les Corts Valencianes, una deslleialtat i una irresponsabilitat envers el valencià com la que s'acaba de perpetrar.

¡Vergüenza, consellera Such, vergüenza!

MARIA NUÑEZ*

El País Valencià està a la cola de la aplicació de la Ley 30/2006, de 4 de diciembre, de Promoción de la autonomía Personal y atención a las personas en situación de dependencia, que protege a la ciudadanía mas vulnerable y sus familias.

Desde la manifestación del 16 de mayo, "La Gran Marxa Taronja", se han tenido encuentros con los distintos responsables de la Generalitat como si se tratara de un Maratón de relevos con la única intención de boicotear y ralentizar una Ley que el PP votó pero que la Generalitat no aplica porque el presupuesto que tienen se lo gastan en la Fórmula 1, el Open de Tenis y otros grandes eventos. No queda nada para las familias que sufren con sus seres queridos la desprotección y el desamparo. Angélica Such, en la reunión que mantuvo con la Plataforma el 27 de octubre, solo se comprometió a estudiar porque todavía estaban pendientes

de resolución expedientes del 2007.

Estas fueron las peticiones y sus respuestas:

1º. Ante la demanda de que las solicitudes presentadas en 2007 queden resueltas antes de dos meses (final de 2009), la consellera no se compromete a su resolución pero sí, a estudiar el porqué del retraso y hasta dónde van a poder llegar.

2º. Se le solicitó que, una vez recibida la resolución del Programa Individual de Atención (PIA), con la prestación correspondiente, se haga efectiva en el plazo máximo de un mes. Sobre este punto dice que lo estudiará y dará una respuesta.

3º. Se le pidió la regulación y desarrollo de la figura del asistente personal, urgente para grandes dependientes. No se compromete a su resolución.

4º. Respecto a la petición de la retirada del decreto del régimen de incompatibilidades, ya que la Generalitat es la única que tiene las incompatibilidades de servicios y prestaciones, la consellera no

tiene voluntad de retirarlo. Según ella hay que priorizar objetivos y recursos. Sí se compromete a que existan cláusulas de flexibilización que atiendan a situaciones concretas.

5º. Se le pide aplique la retroactividad con arreglo a Ley, incluyendo a las personas fallecidas. Ella considera que hay que esperar a la decisión del Consejo Interterritorial.

6º. Se solicita la descentralización y las resoluciones de los expedientes en las delegaciones territoriales provinciales de Bienestar Social. La consellera comenta que no hay suficientes recursos para llevarlo a cabo.

7º. Respecto a la Salud Mental, aunque la plataforma considera debía de estar dentro del sistema general de salud con todos sus efectos sanitarios, considera que mientras esté adscrito a Bienestar Social se dispondrá de recursos para atender a este colectivo. La consellera plantea que está planificada su ampliación y se compromete

a facilitar todas las cifras y datos. Se le manifiesta la absoluta carencia de plazas, sobretudo públicas.

Se termina la reunión expresando por parte de las Plataformas la opinión de que es una vergüenza que para que se aplique la Ley de Dependencia tengamos que recurrir a los tribunales de justicia.

Es de vergüenza que en otras comunidades del mismo Estado estén valorando y evaluando la Ley para ver dónde se puede mejorar, mientras en nuestro País su ciudadanía está todavía por valorar y/o resolver su expediente y se le niega el DERECHO que la ley les otorga.

¿Cómo entender la formación de plataformas para que se cumpla una LEY? ¿No es esta una manera de corrupción siquiera más miserable? No solo despilfarran dinero del pueblo valenciano sino que roban los derechos a los más desprotegidos. Menos doble moral y más vergüenza.

* Sección Sindical Diputación de Valencia

Les Intersindicals del País Valencià, Catalunya i Balears signen un protocol d'actuació

Membres de les tres Intersindicals reunits a Barcelona el 10 de setembre / Arxiu

Les tres organitzacions sindicals reclamen l'establiment de marcs de relacions laborals propis

Intersindical

Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC), Intersindical Valenciana (IV) i STEI-Intersindical de les Illes Balears (STEI-i) es van reunir, el 10 de setembre, per signar un protocol de treball unitari.

Les tres organitzacions, tot i mantenint la seua autonomia, fa anys que mantenen una relació preferent i estable en diversos assumptes sindicals, socials, culturals i lingüístics. Les tres intersindicals comparteixen a més història, llengua, cultura i una realitat social i econòmica molt semblant. El protocol té com objectius afavorir les relacions i el treball en comú en els diferents àmbits sectorials

i transversals: la salut laboral, la política lingüística, els moviments socials, feminisme, el medi ambient, la cooperació internacional... Les tres organitzacions sindicals reclamen l'establiment de marcs de relacions laborals propis, amb l'assumpció de les competències en matèria laboral per part de la Generalitat de Catalunya, la Generalitat valenciana i el Govern de les Illes Balears.

Els sindicats s'han compromés a treballar "per aturar l'actual dinàmica mercantilista, privatitzadora i d'externalització dels serveis públics, així com les contínues agressions que pateixen els seus treballadors i treballadores amb el tancament d'empreses, l'aprovació d'eros o la congelació salarial en el sector públic i privat.

A més, les tres intersindicals han donat suport a la campanya Televisió sense fronteres, en especial per a la lliure recepció de TV3 al País Valencià i les Illes Balears.

ADMINISTRACIÓ LOCAL

Contra la pèrdua de llocs de treball a l'Ajuntament d'Alcoi

Intersindical

Davant les declaracions fetes pel Govern Municipal a principis de novembre, en el sentit que es preveia una severa retallada de personal en aquest Ajuntament, la secció sindical de STAS-Intersindical Valenciana a l'Ajuntament d'Alcoi va declarar immediatament que:

"1. Aquestes mesures van ser comunicades pel regidor de Personal als sindicats en una reunió celebrada unes hores abans de la roda de premsa.

2. En aquesta reunió no es va donar cap informació sobre el nombre de places i llocs que poden veure's afectats. Fins i tot es va donar més informació en la roda de premsa posterior que la facilitada als sindicats.

3. Aquesta reunió va tenir un caràcter merament informatiu, i en cap moment es va demanar opinió als sindicats. Per tant, i en contra del que ha manifestat posteriorment el regidor de Personal, la secció sindical de STAS-Intersindical Valenciana no ha acceptat cap mesura relacionada amb l'amortització de places buides o ocupades per personal interí.

4. El regidor de Personal s'ha compromés, en el menor termini possible, a facilitar informació sobre els llocs i places que poden veure's afectats. No obstant això, va avançar que la posició del Sindicat serà oposar-se a qualsevol mesura que impliqui amortitzar places o despatxar personal interí perquè reduir personal va en detriment dels serveis públics, i més si la solució passa per contractar aquests serveis a empreses privades."

Intersindical recolza l'oficina de promoció del valencià d'Alboraia

Intersindical

Intersindical Valenciana dona suport a la campanya: "signa per la llengua". La campanya pretén restituir l'Oficina de promoció del Valencià que va ser tancada per l'Ajuntament d'Alboraia. En la campanya participen nombroses entitats ciutadanes, socials, sindicals i polítiques. El passat divendres 16 d'octubre va tindre lloc un acte reivindicatiu en el que va participar José Villanueva, del Secretariat de la Intersindical Valenciana. En el seu parlament, Villanueva va destacar que Intersindical Valenciana es una organització que sempre s'ha mantingut fidel als principis que actuen a favor de la Llei d'ús i ensenyament del Valencià. De fet, és l'única organització sindical que no va signar l'acord sobre la llei de la funció pública valenciana, per no contemplar adequadament el requisit lingüístic. La nova llei de la funció pública impedirà l'ús normal del valencià amb l'Administració i el seu ús com a llengua vehicular.

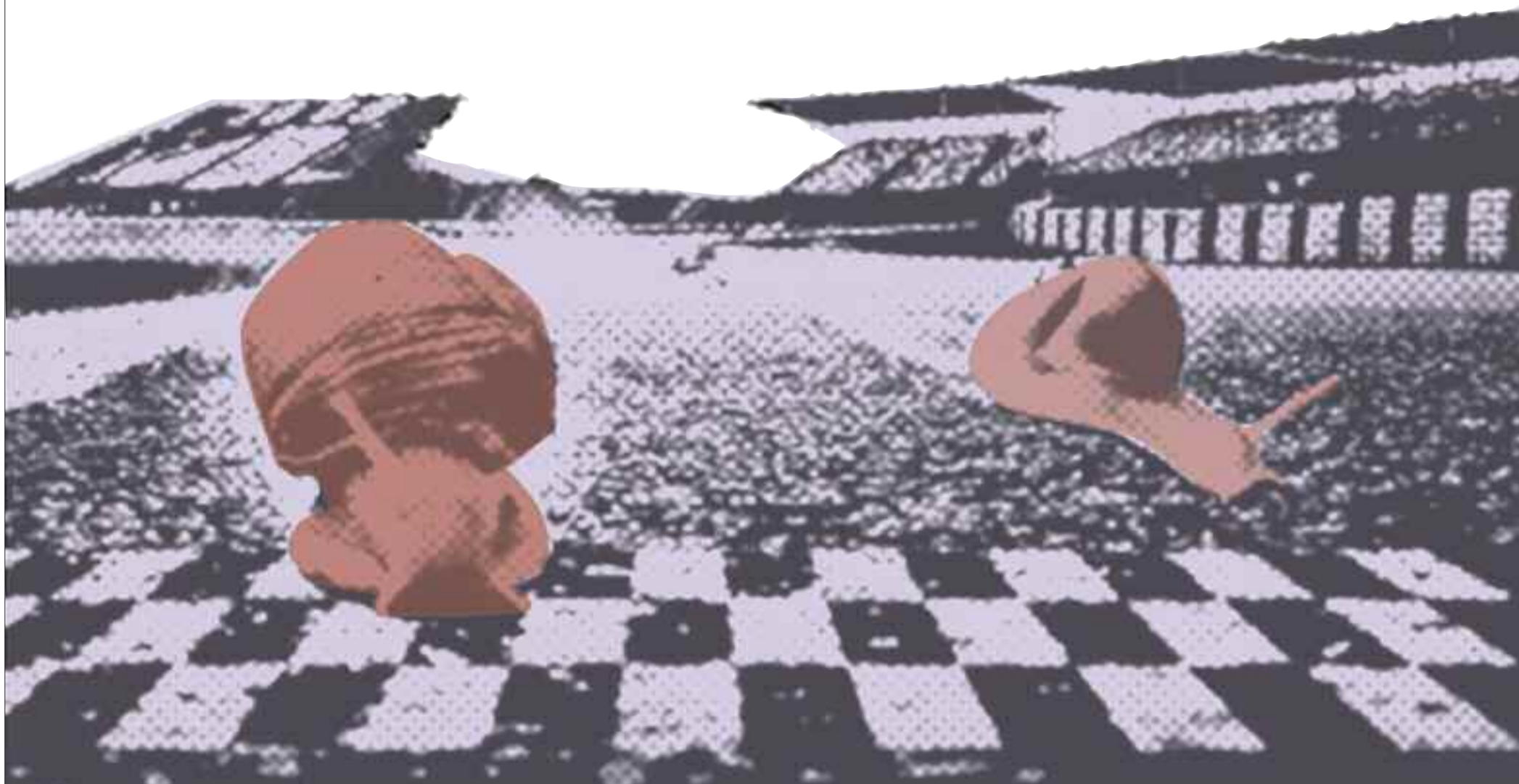
La direcció i los sindicats del Palau de la Música firman su III Convenio

Juan José Aliño

La direcció i los tres sindicats representados en el Palau, UGT, Intersindical Valenciana y CCOO, han firmado un preacuerdo del convenio colectivo cuya negociación se ha alargado durante 22 meses. El comité de empresa valora positivamente un Convenio que recoge las principales reivindicaciones planteadas en nuestra plataforma. El Convenio establece el fomento, por parte del organismo autónomo, de la promoción profesional, así como mecanismos para el desarrollo de la carrera profesional, la consolidación del empleo temporal, la promoción interna o la jubilación parcial. Por otro lado, el texto recoge nuevas medidas tendentes a la conciliación de la vida laboral y familiar, y el tratamiento de las dolencias profesionales. Mención especial merece el Reglamento de la Orquesta de Valencia, documento que ha formado parte de la negociación y que también ha sido consensuado por la dirección y la representación de los trabajadores.

<http://stas.intersindical.org>

EL DECRET NO S'HA ACABAT DE PACTAR, MALGRAT ELS ESFORÇOS SINDICALS

LA CARRERA HORIZONTAL PROFESSIONAL AVANÇA A RITME DE CARAGOL

Intersindical

El 23 de juny tots els sindicats presents en la Mesa Sectorial van redactar un esborrany del reglament de carrera professional. Amb aquest document, les organitzacions pretenien estalviar a la conselleria dues faenes: la redacció d'un esborrany de carrera propi, ja que ja li'l donaven fet, i que preguntara quina era l'opinió dels sindicats, perquè ja la tenia. En lloc de fer esmenes sobre el document sindical, la conselleria ha optat per elaborar de bell nou un esborrany de decret. Aquesta actitud, i el considerable retard en començar la negociació –prevista inicialment per a novembre de 2008– ha provocat que a hores d'ara, a un mes d'iniciar la vigència de la carrera, la regulació d'aquesta estiga encara rodejada d'incerteses.

Mobilitzacions

En aquest assumpte hi ha hagut unitat d'acció, que s'ha demostrat ferma entre els cinc sindicats presents en la Mesa Sectorial, fins al punt que s'han convocat concentracions de delegades i delegats com a forma de pressió a la conselleria per provocar l'inici de les negociacions.

Així va ser el 25 de juny, durant la presentació de l'esborrany sindical del decret pel registre d'entrada de la conselleria de Justícia, així com els dies 9 i 17 de juliol, davant la conselleria d'Economia i el Palau de la Generalitat,

respectivament, davant l'amenaça de no fer efectiva la carrera professional en 2010. Això, d'haver-se complert, haguera suposat un engany per a tot el personal empleat públic, per incomplir l'Acord de 20 de febrer de 2008, de la Mesa Sectorial de la Funció Pública.

En setembre la conselleria va presentar un document de bases per a la redacció posterior d'un text articulat, document que va ser negociat durant quatre sessions amb els cinc sindicats.

El comunicat de la consellera

En la Mesa General de 25 d'octubre, la consellera de Justícia, Paula Sánchez de León, va assegurar el compliment íntegre de l'acord de 20 de febrer de 2008, davant la possibilitat que les dificultats pressupostàries derivades de la crisi provocaren la renegociació de l'acord. Acte seguit, va enviar un correu electrònic a totes les adreces electròniques de la Generalitat, remedant el paper dels sindicats i volent apuntar-se una medalleta.

Sorprenent, sobretot perquè la setmana següent es presentava el primer esborrany de decret de carrera de la conselleria –més de quatre mesos després de l'esborrany sindical–, i el text desmentia les pròpies paraules de la consellera, tant en la mesa com en el seu correu, ja que, si bé posaria en marxa la carrera, ho faria de forma completa en 2016, no en 2010.

L'esborrany de Decret de carrera redactat per la conselleria és, per tant, decebedor, perquè no incorpora cap de les aportacions plantejades de manera unànime pels sindicats en les quatre reunions de Mesa Tècnica celebrades, i planteja algunes qüestions (àmbit d'aplicació, terminis temporals i dates d'implantació, entre d'altres) inasumibles per la part sindical. Per això, les cinc organitzacions sindicals van decidir unànimement rebutjar el document i presentar com a al·legacions conjuntes a l'esborrany de la conselleria el document sindical conjunt presentat en juny.

Dificultats

Concretament, un dels obstacles insalvables és el de l'encuadrament inicial. L'esborrany de Decret estableix una avaluació dels treballs realitzats fins a la data com requisit per al reconeixement del corresponent nivell de carrera professional. Per contra, els sindicats entenen que, en el moment de la implantació del sistema (1 de gener de 2010), ha de reconèixer-se a cada persona empleada pública el nivell de carrera que li corresponga en funció de la seua antiguitat; només a partir de l'entrada en vigor del Decret es pot exigir el compliment dels requisits de formació i avaluació de l'acompliment establits en ell. Així es va fer en Sanitat i així ha de fer-se també en Funció Pública, en compliment de l'acord signat i per respecte al treball del personal empleat públic.

L'esborrany de Decret de carrera no incorpora cap de les aportacions unànimes dels sindicats

En el moment de la implantació del sistema s'ha de reconèixer el nivell de carrera corresponent a la seua antiguitat

EN LA WEB

Consulta els documents sobre la carrera en la web de STAS-Intersindical Valenciana:
http://stas.intersindical.org/docs/esborrany_carrera_professional.pdf